

Dem Le'weckerchen säi Lidd.

Papp a Jong am Fre'hjojr om Feld. D'Lidd vum Le'-weckerchen an dem Papp seng Erklärung dervun.)*

Koum hat d'Feld der Sonn hirt Feier
an der Oußenzäit gesu'n,
aß mam Plo' ous Stall a Scheier
d'lescht e Bauer ousgezunn¹.

Fir de Plo' em och ze dreiwen,
war säi Jengelchen alert;
dee wollt net an Hous me'h bleiwen,
an e so'tz om viischte Pärd.

Op der Schöllche sto'ng ze denken
d'Le'erchen² mam Härz voll Lidder.
Fir de Be'fchen nach ze zänken,
duckelt s'an de Som sech nidder,

bis e laascht war, an du stemmt se
un hirt Liddchen, an am Ho'
he'ch op an den Himmel klemmt se,
an de Be'fche louschtert fro'h.

An du set en: « Papp, ech mengen
bal, de Vull könnt schwätzen. »
« Louschter, » sot de Papp zum Klengen,
« ech kann d'Liddchen iwersetzen. »

I.

De Bauer am Wanter.

« Baß de do, mäi le'we Frendchen?
Ma de Wanter, dee war laang!
Kuck, ech hat keng fre'hlech Stönnchen:
'T war vir dech a mech mer baang.

*) Die Kapitelüberschriften rühren vom Herausgeber her.